

Arrest

nr. 238 813 van 22 juli 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2020 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terughouding van 9 juli 2020.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. QUESTIAUX, die loco advocaat M.-P. DE BUISSET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 maart 2020 nam de gemachtigde van de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing een visum type D toe te kennen op grond van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna:

de Vreemdelingenwet). De geldigheid wordt beperkt tot de duur van de opleiding aan de privéschool Ifcad.

Op 9 juli 2020 nam de gemachtigde van de minister het bevel tot teruggedrijving (bijlage 11).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Op 09/07/2020..om 16.07..... uur, aan de grensdoorlaatpost ..BRUNAT....., werd door ondergetekende,C.M....."

1

de heer / mevrouw :

naam B. voornaam K.

geboren op [...]1995 te Z. geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Tunesië wonende te [...]

houder van het document paspoort Tunesië nummer C[...]

afgegeven te Tunis op : 29.11.2018

houder van het visum nr. 050072861 van het type D afgegeven door Amabel Tunis

geldig van 04.03.2020 tot 31.08.2020

voor een duur van 180 dagen, met het oog op : student

afkomstig uit Tunis met TU788 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht),

op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) [...]

Reden van de beslissing:

(B) [...]

Reden van de beslissing:

(C) [...]

Reden van de beslissing:

(D) [...]

Reden van de beslissing:

X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

Betrokkene verklaart naar België te komen om er aan een privéschool in Elsene (België) de richting 'des informations en maîtrise de projets' te komen volgen. Betrokkene kan geen toelichting geven omtrent de te volgen studies en is niet op de hoogte van de te volgen procedures om als student naar België te komen. Hij verklaart dat hij zelf nooit contact heeft gehad met de school waar hij wenst te studeren en hij kan geen gedetailleerde informatie geven omtrent wat hij zal volgen. Betrokkene is tevens in het bezit van een tenlastenneming van een persoon uit Roosdaal, doch verklaart hij te zullen verblijven bij een tante in Geraardsbergen. Afgaande op al deze gegevens (verklaringen / voorgelegde documenten) blijkt dat betrokkene niet op de hoogte is van de ondernomen en de te nemen stappen om bij aankomst aan de Belgische buitengrens te voldoen aan de voorwaarden van de afgifte van het visum (studies).

(F)

(G)

(H)

(I)

Opmerkingen: Het visum nummer [...] dient op basis van artikel 3 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te worden geannuleerd."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het procedurereglement van de Raad (hierna verkort het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt conform artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat in casu vast en wordt niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “*middel*” wordt begrepen: “*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden*” (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § § 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, *Čonka/ België*, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, *Silver en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde

verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoekende partij zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In zijn eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 3, 9, 13 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuursakten en van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker voert ook een manifeste appreciatiefout aan.

Hij licht zijn middel toe als volgt :

« Première branche

L'étranger, qui ne peut pas bénéficier des dispositions complémentaires et dérogatoires relatives aux étudiants, au sens du chapitre 3 du titre II comprenant les articles 58 et 59 de la loi du 15 décembre 1980, mais qui désire malgré tout séjourner plus de trois mois en Belgique pour faire des études dans un établissement d'enseignement dit « privé », doit introduire une demande sur la base de l'article 9bis de la loi.

Dans cette hypothèse, la partie défenderesse n'est plus tenue par sa compétence « liée » des articles 58 et 59 de la loi du 15 décembre 1980, mais dispose au contraire d'un pouvoir discrétionnaire général. Il convient toutefois de préciser que cette compétence discrétionnaire a été mise en œuvre par la circulaire ministérielle du 21 juin 2007 relative aux modifications intervenues dans la réglementation en matière de séjour des étrangers suite à l'entrée en vigueur de la loi du 15 septembre 2006 (M.B. du 04 juillet 2007).

Cette circulaire indique que « les documents à produire pour obtenir une autorisation de séjour dans une catégorie sont expressément formulés : [...] pour les étudiants : dans la circulaire du 15 septembre 1998 relative au séjour de l'étranger qui désire faire des études en Belgique (Moniteur belge du 4 novembre 1998). [...] ». Cette circulaire du 15 septembre 1998, telle que modifiée par la circulaire du 1er septembre 2005 (M.B. du 6 octobre 2005), indique quant à elle que l'examen individualisé du dossier de l'étudiant demandeur, fondant la décision d'octroi ou de rejet de la demande d'autorisation de séjour, se base sur plusieurs critères objectifs, au nombre desquels figure notamment l'intérêt du projet d'études envisagé et exige notamment « une lettre de motivation, justifiant le choix de la formation et l'intérêt de la suivre au vu du cursus scolaire » ainsi qu' « une documentation comportant une description succincte des cours organisés par l'établissement privé qui a délivré l'attestation d'inscription et précisant la spécificité de ceux-ci par rapport à des cours similaires organisés dans le pays d'origine ».

En l'espèce, le requérant souhaite mettre en avant que dans le cadre de sa demande de visa, il a déposé une lettre de motivation qui se trouve dans le dossier administratif (pièce 10). Il y explique qu'il veut créer une plateforme qui permettra aux agriculteurs de sa région d'écouler leur marchandise tout en se basant sur une économie sociale et solidaire. Il explique également qu'il n'a trouvé aucune formation adéquate en Tunisie et après avoir fait plusieurs recherches, il est tombé sur l'Ifcad en Belgique et que c'est cette formation qui l'a attiré. Il a été accompagné par son cousin dans toutes ses démarches administratives (pièce 2).

Sur base de cette lettre, la partie adverse a accordé un visa au requérant. On peut donc estimer que la partie adverse a estimé que le projet d'étude du requérant est sérieux.

Deuxième branche

La décision de refoulement reprend toute une série de motifs pour le retrait de cette décision de visa. Or au vu des éléments présents dans le dossier administratif et les explications, tous les motifs sont explicables.

Il est reproché au requérant ce qui suit :

- *Le requérant ne sait pas fournir des informations concernant les études qu'il est venu suivre en Belgique*

Lors de son arrestation, il a été demandé au requérant quelle était la formation qu'il venait suivre en Belgique. Il a donné le nom de cette formation. Par la question posée par les policiers, le requérant n'a pas pensé qu'il devait donner une explication détaillée sur les cours suivis estimant qu'il avait déjà fourni ses explications dans sa lettre de motivation jointe au dossier administratif.

En outre, il y a également dans son dossier une lettre de motivation et qui reprend clairement les motifs de pourquoi il est venu étudier en Belgique.

- *Le requérant n'est pas au courant des différentes procédures qu'il faut effectuer pour venir étudier en Belgique. Il déclare qu'il n'a jamais encore eu de contact avec l'école.*

Comme son cousin l'a expliqué, c'est en effet lui qui s'est occupé des différentes démarches en Belgique pour une raison de facilité. C'est le cousin résidant en Belgique qui a été en contact avec l'école à la demande du requérant, ce qui est finalement assez naturel. En effet, ce dernier a simplement facilité les contacts : « Après avoir fait des recherches sur internet, son choix s'est porté sur l'IFCAD située avenue Legrand à Ixelles, pour poursuivre une année de formation diplômante en maître de projet. Je lui ai dès lors proposé de manière spontanée de prendre en charge les démarches administratives concernant son inscription afin de faciliter la communication et d'éviter les malentendus habituels. » (pièce 2)

Le requérant a toujours été informé des démarches qui ont été faites vu que son cousin lui communiquait les informations par mail ou téléphone (pièces 3-5)

- *Il est en possession d'une prise en charge d'une personne de Roosdaal, mais il déclare qu'il va résider chez la tante à Geraardsbergen.*

La prise en charge a été signée par Monsieur M. E., frère de l'autre Monsieur E. précité et également cousin du requérant. Il était prévu que quand il arrive le requérant réside chez les parents de ses cousins, soit sa tante à Geraardsbergen car elle habite dans une maison spacieuse et le requérant aurait un espace pour étudier. C'est d'ailleurs ce que son cousin S. E. atteste : « Mes parents qui habitent Geraardsbergen ont proposé que K. aille loger chez eux étant donné qu'ils habitent une grande maison où il y a beaucoup d'espace. Ils espèrent ainsi rendre service à leur veneur et faire en sorte qu'il se sente plus à l'aise pour lui permettre de mieux se concentrer sur ses études. »

- *Au vu des éléments produits, il n'est pas informé des étapes à effectuer pour arriver en Belgique et pour satisfaire les conditions à la délivrance d'un visa.*

Au vu de son dossier administratif, il est avéré que le requérant a mis tout en œuvre pour venir étudier en Belgique avec comme objectif de rentrer, par la suite, en Tunisie pour développer son projet agricole. Il est important de contextualiser son arrestation et les conditions de son interrogatoire :

- o *Il était épuisé car il a dû quitter son domicile à 3.00 du matin pour prendre l'avion pour se rendre en Belgique*

- o *Il a été très surpris par cet interrogatoire et pensait qu'il pourrait pénétrer sur le territoire belge car il avait en sa possession un visa et il ne comprenait pas l'intérêt des questions.*

- *Il s'agit de la première fois que le requérant vient dans l'espace Schengen*

En effet, le requérant n'est jamais venu dans le passé en Belgique. Il vient en Belgique dans un cadre bien précis : étudier et acquérir des compétences qui ne sont pas disponibles en Tunisie

- *Ils ont des doutes concernant l'inscription à l'école (les informations sur le site web datent de janvier 2020)*

Lors de son arrestation, le requérant a fourni des attestations de juin 2020, soit très récentes, démontrant qu'il était valablement inscrit pour l'année 2020-2021.

Il joint aussi au présent recours des échanges de mail que son cousin a eu avec l'école et la preuve du paiement de l'inscription démontrant que le requérant a une inscription effective.

D'autre part, actuellement, l'IFCAD est fermé (pièce 20). C'est donc sans surprise que les agents de police n'ont pas pu les joindre.

Ces doutes ne sont pas fondés.

- *Le requérant n'a jamais eu de contact, ni par mail, ni par téléphone avec l'école où il va étudier*

En effet, comme cela a été expliqué dans le recours, c'est le cousin belge du requérant qui s'est occupé des contacts avec l'école. Le requérant a toujours été informé des différentes démarches faites par le requérant. L'unique but était de faciliter les échanges. Le requérant s'est montré actif dans ses démarches vu que c'est lui qui a trouvé l'école, rédigé la lettre de motivation,... Il a uniquement demandé à son cousin belge de servir d'intermédiaire avec l'école

- Le requérant n'a aucune idée de l'endroit où se trouvent son lieu de résidence et l'école privée et donne une réponse irréaliste à la question de savoir comme il s'y rendra

Le requérant a donné l'endroit où il allait résider à son arrivée ainsi que l'endroit où son école est située. Vu qu'il arrivait plusieurs semaines avant son arrivée, le requérant avait tout le temps ne s'est pas de suite renseigné sur les trajets qu'il devrait faire cela une fois arrivé en Belgique. Il comptait analyser ces aspects pratiques une fois arrivé en Belgique.

- Le requérant est en possession de quelques attestations scolaire de Tunisie et des diplômes mais il ne peut pas donner des informations détaillées sur les études qu'il va suivre en Belgique et sur ce qu'il va suivre. Il sait seulement donner le titre de la formation qui est reprises sur l'attestation

Le requérant a choisi l'Ifcad en raison de son programme et de la formation qu'il va suivre comme cela est attesté dans la lettre de motivation qu'il a fourni à l'IFCAD. La partie adverse n'a pas accordé d'intérêt à la lettre de motivation jointe au dossier administratif.

- Ils ont des doutes importants sur le profil étudiant du requérant et sur comment les circonstances de comment l'inscription s'est déroulée.

Au vu de son dossier administratif, il ne peut y avoir aucun doute sur le profil étudiant du requérant.

Premièrement, il est diplômé d'une école privée en licence fondamentale en science de gestion. Il a obtenu une équivalence en Tunisie. Ce diplôme correspond à un diplôme national de licence fondamentale 'finance'. Il s'agit d'un intellectuel.

Son projet est clair : venir faire des études de gestion de projet en Belgique pour y acquérir des compétences qu'il ne pourrait pas obtenir en Tunisie pour réaliser son projet d'aide aux agriculteurs locaux.

Concernant les circonstances pour son inscription, c'est son cousin depuis la Belgique qui l'a aidé, concrètement, ce qu'on ne peut lui reprocher.

Conclusion

Il ressort de ces éléments que, contrairement à ce qu'affirme la partie adverse, le requérant a un projet d'étude et qu'il souhaite venir en Belgique pour étudier. Il démontre d'un projet d'étude cohérent et évident.

La partie adverse reste également en défaut de démontrer en quoi est ce que les intentions du requérant ne sont pas claires et mettraient en doute le motif même de son séjour en Belgique. Le requérant estime qu'il y a eu une erreur manifeste d'appréciation sur sa situation personnelle et surtout sur la véracité de son projet académique. La partie adverse n'a pas pris l'ensemble des éléments du dossier administratif et n'a pas analysé de manière individualisé le profil du requérant.

Le seul et unique motif de demande de visa de l'intéressé est sa volonté de poursuivre ses études supérieures dans les conditions les meilleures et dans un établissement scolaire de qualité pour un enseignement de qualité qu'on ne trouve pas dans son pays d'origine.

Dès lors que la motivation de la partie adverse sur cet élément ne repose sur aucune donnée vérifiable ou source officielle; celle-ci doit s'analyser comme manifestement stéréotypée et inadéquate dans le cas d'espèce». »

In zijn eerste onderdeel wijst verzoeker erop dat een vreemdeling die zich niet kan beroepen op de regels voorzien in de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet maar die toch meer dan drie maanden wenst te verblijven op het Belgisch grondgebied in het kader van studies aan een privéschool, een aanvraag moet indienen op grond van artikel 9(bis) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader beschikt de gemachtigde over een discretionaire bevoegdheid. Verzoeker verwijst hierbij naar de ministeriële omzendbrief van 15 september 1998 zoals gewijzigd door de ministeriële omzendbrief van 1 september 2005. Hij stipt aan dat hij in het kader van zijn visumaanvraag een motivatiebrief heeft voorgelegd (stuk 10 bij verzoekschrift) dat zich ook in het administratief dossier bevindt, waarin hij uitlegt dat hij een platform wil creëren van landbouwers in zijn regio gebaseerd op een sociale en solidaire economie. In zijn administratieve stappen voor het bekomen van een visum werd hij begeleid door zijn neef. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een visum waaruit hij afleidt dat verweerder zijn studieproject ernstig heeft bevonden.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de concrete motieven van de bestreden beslissing. Aangaande het motief dat verzoeker geen toelichting kan geven bij de te volgen studies, stelt hij dat hij op het ogenblik van zijn arrestatie wel de naam kon geven van de opleiding die hij komt volgen. Hij wist niet dat hierbij nog verdere gedetailleerde uitleg moest gegeven worden over de te volgen lessen, aangezien in zijn dossier reeds een motivatiebrief zit die de motieven opneemt waarom hij in België is komen studeren. Wat betreft het motief dat verzoeker niet op de hoogte is van de te volgen procedures

om als student naar België te komen en hij verklaart geen contact te hebben gehad met de school waar hij wenst te studeren, legt hij uit dat het zijn neef is die zich heeft bekommerd om alle te ondernemen stappen aangezien zijn neef in België woont. Hij heeft contact opgenomen met de school op vraag van verzoeker. Verzoeker citeert vervolgens uit een getuigenis van de heer S. E., waarvan verzoeker stelt dat het zijn neef is. Die getuigenis van de heer S.E. is gevoegd bij het verzoekschrift. Wat betreft het motief dat verzoeker in het bezit is van een tenlasteneming van een persoon uit Roosdaal, maar verklaart dat hij zal verblijven bij een tante in Geraardsbergen, legt hij uit dat de tenlasteneming werd getekend door de heer M.E., die de broer is van de heer S.E., ook een neef van verzoeker en dat het was voorzien dat verzoeker bij zijn aankomst zou logeren bij de ouders van zijn neven, nl. bij zijn tante in Geraardsbergen aangezien zij in een groot huis woont waar verzoeker een plek zou hebben om te studeren. Verzoeker citeert wederom uit de getuigenis van zijn neef. Wat betreft het motief dat verzoeker op grond van die verklaringen/voorgelegde documenten niet op de hoogte blijkt te zijn van de ondernomen en de te nemen stappen om bij aankomst aan de grens te voldoen aan de voorwaarden van de afgifte van het studentenvisum, stelt verzoeker dat het belangrijk is de context te kennen van zijn arrestatie en de omstandigheden van zijn verhoor. Verzoeker zegt uitgeput geweest te zijn, omdat hij om 3u 's ochtends had moeten vertrekken om zijn vliegtuig te hebben richting België. Hij verklaart ook verrast geweest te zijn door dat verhoor aangezien hij dacht op het grondgebied te kunnen komen omdat hij in het bezit was van een visum en bijgevolg het belang van de ondervraging niet begreep.

Verder gaat verzoeker in op motieven die grotendeels niet in de beslissing zijn opgenomen, maar wel voorkomen in het verslag van de grensinspectie van 9 juli 2020. Wat betreft het feit dat het de eerste keer is dat verzoeker komt naar het Schengengrondgebied, bevestigt hij dit en zegt hij dat hij naar België komt in een precies kader, om te studeren en vaardigheden te verwerven die niet beschikbaar zijn in Tunesië. Vervolgens staat in het verslag van de grensinspectie dat de politie twijfels heeft bij de inschrijving in de vermeende privéschool omdat de laatste info op de website dateert van januari 2020. Verzoeker werpt op dat hij op het ogenblik van zijn aanhouding attesten heeft voorgelegd van juni 2020, dus bijzonder recent, die aantonen dat hij geldig is ingeschreven voor het jaar 2020-2021. Daarnaast voegt hij aan het verzoekschrift mailconversaties die zijn neef gehad heeft met de school en het betalingsbewijs van de inschrijving, waardoor volgens hem een effectieve inschrijving is bewezen. Daarnaast voegt verzoeker aan het verzoekschrift een bewijs dat de IFCAD-school nu gesloten is, zodat het niet hoeft te verrassen dat de politie niemand kon bereiken. In het inspectieverslag haalt de politie opnieuw aan dat verzoeker nooit zelf contact gehad heeft met zijn school, waarop verzoeker opnieuw stelt dat het zijn Belgische neef is die de contacten met de school voor zijn rekening heeft genomen, maar dat hij wel op de hoogte werd gebracht door die neef en het enkele doel was de uitwisselingen te vergemakkelijken. Nochtans heeft verzoeker zich wel actief getoond door het vinden van de school en het schrijven van de motivatiebrief. Vervolgens stelt het verslag van de grensinspectie dat verzoeker geen idee heeft hoever de woonplaats in België en de privéschool uit elkaar liggen en dat hij een onrealistisch antwoord geeft op de vraag hoe hij er zich naartoe zal begeven. Verzoeker stelt dat hij wel de plaats van zijn verblijf in België en de plaats waar zijn school gelegen is, kon geven. Hij vervolgt dat hij van zin was om het traject verder uit te zoeken eens hij in België was. Verder gaat de politie opnieuw in op het feit dat verzoeker wel verschillende schoolattesten uit Tunesië kan voorleggen, maar van de opleiding die hij wil volgen enkel de titel kan weergeven. Verzoeker wijst op zijn motivatiebrief die zich in het administratief dossier bevindt. Tot slot stelt het verslag van de grensinspectie dat ze ernstige twijfel hebben omtrent het studentenprofiel van verzoeker en over de omstandigheden waarin de inschrijving is gebeurd. Hierop zegt verzoeker dat op basis van het administratief dossier geen enkele twijfel kan bestaan over zijn studentenprofiel en dat zijn project eveneens duidelijk is, nl. studies komen volgen in België om vaardigheden te verwerven hetgeen niet mogelijk is in Tunesië teneinde zijn project voor hulp aan lokale landbouwers te realiseren. Wat betreft de omstandigheden van de inschrijving heeft zijn neef hem geholpen, hetgeen hem niet kwalijk kan genomen worden. Volgens verzoeker blijft de gemachtigde in gebreke om aan te tonen waarom zijn bedoeling en het doel van zijn verblijf in België niet duidelijk zouden zijn. Hij maakt gewag van een manifeste appreciatiefout, van het feit dat de gemachtigde het geheel van de elementen van het administratief dossier niet in overweging heeft genomen en geen geïndividualiseerde analyse heeft gemaakt van zijn profiel. Verzoeker acht de motieven in casu niet afdoende.

Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991. Deze bepaling schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering

voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654). Verzoeker betwist dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de motivering wordt beoordeeld in het licht van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, rechtsgrond van de bestreden beslissing waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert.

Deze bepaling luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° [...];

2° [...];

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

[...]”

Uit het voorgaande blijkt dat de grensinspectie en de gemachtigde moeten nagaan bij aankomst aan de grens of verzoeker duidelijkheid kan brengen over zijn doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden en of hij hiervan, zo nodig, documenten kan voorleggen

De Raad stelt vast dat uit het verslag van de grensinspectie van 9 juli 2020 blijkt dat verzoeker heeft verklaard voor studies naar België te komen, dat zijn neef E. M. volledig instond voor zijn inschrijving en dat hij de bedoeling had in maart 2020 naar België te komen, maar door COVID niet kon afreizen. Hij kon de naam van de te volgen opleiding geven en heeft verklaard dat hij nu in juli reeds naar België is gekomen omdat zijn visum ging vervallen eind augustus en hij vermoedelijk eerst nog 14 dagen in quarantaine zou moeten blijven. Vervolgens verklaarde hij dat hij reeds 1200 euro inschrijvingsgeld heeft betaald en er nog een grote som moet volgen. Verzoeker had ook een grote som geld op zak.

Daarnaast blijkt ook dat verzoeker aan de grenspolitie stukken kon voorleggen, zoals:

- Attest van school Ifcad van 19 juni 2020 waarin wordt gezegd dat verzoeker zich voor zijn studies moet aanmelden voor 5 oktober 2020. Er wordt ook in geattesteerd dat verzoeker omwille van het sluiten van de grenzen zich niet vroeger heeft kunnen aanmelden.
- Nog attest van Ifcad “attestation d’inscription” van 18 juni 2020 waarin wordt bevestigd dat verzoeker is ingeschreven voor academiejahr 2020-2021.
- Nog een attest van Ifcad “attestation d’admissibilité” van dezelfde datum waarin wordt gesteld dat verzoeker een jaar studies zal volgen met het oog op het behalen van een “diplôme de Maîtrise en projets” en is bevestigd dat de inschrijving definitief zal zijn als hij de lessen volgt en als het saldo van 1000 euro zal betaald zijn.
- Verbintenis tot tenlasteneming van 29 oktober 2019, getekend door de heer E.M. die in Roosdaal woont (bijlage 32)
- Schoolattesten en diploma’s van verzoeker uit Tunesië
- Visum type D afgegeven door de Belgische ambassade te Tunis geldig van 4 maart 2020 tot 31 augustus 2020 met het oog op “student”.

De Raad is prima facie van oordeel dat de gemachtigde niet op afdoende wijze heeft gemotiveerd waarom verzoeker niet zou voldaan hebben aan de voorwaarde om zo nodig documenten over te leggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van zijn voorgenomen verblijf.

Er blijkt immers dat de verklaringen van verzoeker steun vinden in de door hem reeds bij de grensinspectie voorgelegde attesten, evenals door de talrijke stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd teneinde zijn betoog te staven. De Raad kan verzoeker prima facie volgen in zijn betoog dat hij zeer recente stukken heeft voorgelegd die zijn inschrijving aan de privéschool Ifcad aantonen, die ook onderbouwen dat hij in principe eerder had moeten komen maar pas in maart 2020 een visum heeft verkregen en door de pandemie niet meer kon afreizen. De door verzoeker opgegeven naam van zijn opleiding stemt overeen met die vermeld op de “attestation d’admissibilité”. Er blijkt dat verzoeker aan de grensinspectie ook een tenlasteneming kon voorleggen getekend door ene E.M. woonachtig in Roosdaal. Ook al kan de Raad prima facie begrijpen dat de grensinspectie, de gemachtigde en verweerder in de nota met opmerkingen in eerste instantie verwachtten dat verzoeker bij aankomst toch meer informatie zou kunnen geven met betrekking tot zijn opleiding, het vreemd

vonden dat verzoeker zelf geen contact heeft gehad met de school waar hij de opleiding beoogt en hij niet voldoende op de hoogte bleek van de ondernomen of te nemen stappen voor het verkrijgen van het visum, had verzoeker wel reeds onmiddellijk aan de grensinspectie verklaard dat hij de inschrijving in de school volledig aan de heer S.E. heeft overgelaten, waarvan hij zegt dat het zijn neef is. Verzoeker voegt thans verschillende e-mails toe van de heer S.E., gericht aan de school Ifcad en aan verzoeker zelf, die het betoog prima facie onderbouwen dat deze persoon de praktische kant van de inschrijving voor zijn rekening heeft genomen en reeds stappen heeft gezet in april, augustus, september en oktober 2019 tedieneinde en ook verzoeker daarvan op de hoogte hield. Ook het betalingsbewijs van het voorschot van de heer S.E. aan de school Ifcad, betaald in oktober 2019 ligt voor. Uit de beslissing blijkt dat verzoeker pas een visum D heeft bekomen in maart 2020 en het is van algemene bekendheid dat in maart 2020 lockdown-maatregelen, waaronder het sluiten van de grenzen, van kracht werden. Daarnaast heeft verzoeker ook zijn motivatiebrief gericht aan IFCAD van augustus 2019 en aan de Belgische ambassade van november 2019 voorgelegd. Uit het verslag van de grensinspectie blijkt zoals supra aangehaald dat verzoeker verschillende schoolattesten en diploma's uit Tunesië heeft voorgelegd. In het administratief dossier bevindt zich het "*diplôme national de licence fondamentale*" van 9 juli 2019, twee certificaten van de "*Business school*" aan de "*université centrale*" van 18 en 27 april 2019, een kopie van een "*diplôme du baccalauréat*" met beëdigde vertaling en gelegaliseerd op 31 maart 2019 en drie "*attestation de réussite*" aan de "*université centrale*" van het universitair jaar 2016-2014, 2017-2018 en 2018-2019 met respectievelijke puntenlijsten. Wat betreft het motief van de beslissing dat verzoeker in het bezit is van een tenlasteneming van een persoon uit Roosdaal maar verklaart te zullen verblijven bij een tante in Geraardsbergen, meent de Raad dat verzoeker supra in het verzoekschrift prima facie een plausibele uitleg heeft verschaft. Het is immers niet onmogelijk dat een tenlasteneming wordt getekend door een ander familielid dan het familielid waarbij men zou logeren indien deze laatste persoon meer plaats zou hebben om te studeren. Er blijkt immers uit het administratief dossier, meer bepaald het attest van gezinssamenstelling van 29 oktober 2019 dat de heer M.E., die de tenlasteneming heeft ondertekend, reeds woonachtig is met zijn vrouw en twee dochters op het adres te Roosdaal.

Wat betreft motieven die in het verslag van de grensinspectie verder nog voorkomen, zoals het feit dat zij twijfels hebben bij de inschrijving in de school Ifcad nu zij de school contacteerden doch op een antwoordapparaat vielen, wijst verzoeker in het verzoekschrift prima facie terecht op de boodschap dat de school op 9 juli 2020, dag van aankomst van verzoeker, gesloten was blijkens de boodschap op hun website. Wat betreft het motief in het grensverslag dat verzoeker voor het eerst naar het Schengengrondgebied komt, blijkt dat de gemachtigde dit niet heeft weerhouden in de bestreden beslissing, het is aldus geen dragend motief voor de beslissing. Verzoeker bevestigt dat hij voor het eerst naar het Schengengrondgebied komt. De Raad is van oordeel dat het feit dat verzoeker voor het eerst naar het Schengengrondgebied komt, op zich niet inhoudt dat verzoeker niet in het bezit zou zijn van documenten die het doel en de verblijfsomstandigheden van zijn voorgenomen verblijf staven. Hetzelfde kan opgemerkt worden over het motief dat verzoeker geen idee heeft hoe hij vanuit Geraardsbergen naar Elsene moet gaan. De Raad acht de verklaring supra van verzoeker eveneens plausibel, nl. dat hij van zin was om het concreet traject verder uit te zoeken eens hij in België aangekomen was.

Om de bovenstaande redenen heeft de gemachtigde prima facie de beslissing niet op afdoende wijze gemotiveerd. De door hem gedane feitenvaststelling, het administratief dossier en het verslag van de grenspolitie bevatten gegevens die prima facie onverenigbaar zijn met de conclusie dat verzoeker "*niet in het bezit [is] van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven*". De motivering in feite is prima facie niet evenredig aan het gewicht van de genomen beslissing. Eveneens heeft de gemachtigde op onvoldoende wijze met alle reeds bij de grensinspectie voorgelegde stukken rekening gehouden.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet wordt prima facie aangenomen.

Het middel is ernstig.

Verweerder meent in de nota met opmerkingen dat het middel gestoeld op artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 onontvankelijk is omdat verzoeker de motieven kent. Hij gaat er daarbij aan voorbij dat artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 ook vereist dat de motivering "afdoende" is. Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent niet dat verzoeker geen kritiek meer zou kunnen leveren op die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, en zelfs al

kent verzoeker aldus de motieven, dan nog kan die verzoeker kritiek uiten op het feit dat de motivering niet afdoende is (cf. RvS 18 maart 2010, nr. 202.029).

De Raad volgt verweerder waar hij in de nota stelt dat het feit dat aan verzoeker een visum werd afgegeven hem niet ontslaat van de verplichting om op afdoende wijze de omstandigheden en het doel van zijn reis te kunnen staven bij zijn binnenkomst op het Belgisch grondgebied, hetgeen door de met grenscontrole belaste autoriteiten moest onderzocht worden toen verzoeker op 9 juli 2020 aankwam in Zaventem.

Waar verweerder in de nota met opmerkingen terugkomt op de motieven van de bestreden beslissing, verwijst de Raad naar het voorgaande. Verder stelt verweerder nog dat op basis van de voorliggende stukken allermindst op ondubbelzinnige wijze kon worden vastgesteld dat de inschrijving op de privéschool helemaal werd afgerond of dat de voorliggende documenten authentiek zijn. De Raad stelt vast dat dit een a-posteriori motief betreft dat niet in de bestreden beslissing werd opgenomen. Verder verwijst verweerder naar het argument dat in het verslag van de grensinspectie voorkomt, dat de lessen pas in oktober 2020 een aanvang nemen, maar dat verzoeker toch reeds begin juli het Rijk tracht binnen te komen. Opnieuw is dit een motief dat niet door de gemachtigde is weerhouden in de bestreden beslissing. Verzoeker verklaarde aan de grensinspectie hieromtrent dat hij vroeg genoeg is gekomen omdat zijn visum eind augustus vervalst. Uit de bestreden beslissing blijkt dat zijn visum inderdaad geldig was tot 31 augustus 2020. Het is bijgevolg prima facie niet meer dan logisch dat verzoeker niet gewacht heeft tot september of begin oktober om af te reizen. De Raad acht het dan ook in casu niet bedenkelijk dat zijn periode van aankomst samenvalt met de vakantieperiode en volgt niet dat verzoeker hierbij met opzet contactneming met de school onmogelijk heeft willen maken. Anders dan verweerder in de nota stelt, kon de gemachtigde niet op redelijke wijze vaststellen dat verzoeker zijn studentenprofiel niet aannemelijk heeft gemaakt, gezien zijn verklaringen, die ondersteund worden door de recente stukken die hij reeds kon voorleggen bij de grensinspectie en de talrijke stukken die hij heeft gevoegd aan zijn verzoekschrift om zijn betoog te onderbouwen.

Verweerder stelt in de nota dat de bewering dat verzoeker verrast zou zijn geweest door de gestelde vragen nu hij dacht het grondgebied met zijn visum te kunnen binnenkomen, niet ernstig is omdat hij geacht wordt te weten dat hij bij zijn binnenkomst het doel en de omstandigheden van zijn verblijf zou moeten staven, ongeacht zijn visum. De Raad kan dit prima facie niet volgen, juist omdat verzoeker naast het voorleggen van zijn visum bij zijn binnenkomst wel het doel en de omstandigheden van zijn verblijf met verschillende pertinente recente stukken kon staven, zoals blijkt uit hetgeen hij aan de grensinspectie heeft voorgelegd.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Bij de uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing op definitieve wijze de toegang tot zijn studies in België compromitteert voor het academiejaar 2020-2021. Het academiejaar begint in september en gezien de wereldwijde gezondheidscrisis is het voor hem onmogelijk een nieuwe visumaanvraag in te dienen en nog tijdig te arriveren. Verzoeker herhaalt dat de opleiding die hij in België wenst te volgen, niet bestaat in Tunesië en dat hij het risico loopt een academiejaar te verliezen en zolang hij zijn studies niet kan finaliseren, loopt hij eveneens het risico een jaar van zijn carrière te missen.

De Raad meent dat het betoog van verzoeker niet onredelijk is waar hij aanvoert dat de bestreden beslissing de toegang tot zijn studies in België op ernstige wijze compromitteert voor het academiejaar 2020-2021, gezien de huidige pandemie en de mogelijkheid van nieuwe gelijkaardige maatregelen zoals het opnieuw sluiten van de grenzen. Verzoeker heeft immers prima facie concreet reeds aannemelijk gemaakt dat het visum dat was uitgereikt vanaf maart 2020, in maart en gedurende de eerste

daaropvolgende maanden niet kon worden benut omwille van de pandemie. Bezwaarlijk kan aangenomen worden dat het nadeel dat verzoeker inroept in belangrijke mate aan zijn eigen toedoen te wijten zou zijn. De Raad volgt verweerder in de nota dan ook niet dat verzoeker volkomen in gebreke zou blijven om aannemelijk te maken dat een terugdrijving niet het reëel risico creëert dat hij niet tijdig aan een visum zou kunnen geraken teneinde alsnog het academiejaar 2020-2021 te kunnen aanvatten. Verweerder stelt nog dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan zichzelf te wijten zou hebben door geen geloofwaardige gegevens omtrent de voorgenomen studie in België voor te leggen en een onrealistisch antwoord te geven op hoe hij dagdagelijks naar de lessen zou gaan rekening houdend met de afstand tussen zijn woonplaats in België en de privéschool. De Raad wijst er opnieuw op dat het onrealistisch antwoord over hoe de afstand Geraardsbergen-Elsene zou overbrugd worden, geen motief uitmaakt van de bestreden beslissing. Hoe dan ook blijkt dat verzoeker wel in staat was zijn plaats van beoogd verblijf en de plaats van de school op te geven en de Raad acht het niet onmogelijk dat verzoeker van zin was pas in België dat traject verder uit te zoeken, noch volgt de Raad dat het voorgehouden familielid dat de praktische kant van de inschrijving voor zijn rekening heeft genomen noodzakelijkerwijs dan ook reeds voor aankomst in België aan verzoeker had moeten uitleggen hoe hij zich zal moeten begeven van Geraardsbergen naar Elsene. Verder blijkt uit hetgeen supra is uiteengezet dat de Raad verweerder in de nota niet volgt dat verzoeker geen geloofwaardige gegevens omtrent de voorgenomen studies aan de grensinspectie kon voorleggen. Verzoeker kon juist aan de grensinspectie verschillende attesten van de Ifcad voorleggen, evenals schoolattesten en diploma's uit Tunesië en een tenlasteneming. Voor het overige verwijst de Raad naar de bespreking van het middel.

De Raad is van oordeel dat verzoeker, onder de huidige omstandigheden, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

Hieruit volgt dat is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot schorsing zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, wordt de bestreden beslissing geschorst.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bevel tot teruggrijping van 9 juli 2020 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

A. MAES